

Prejudiciālie jautājumi

Vai Itālijas reģionālo un valsts tiesību noteikumi, kuros ir paredzēts ievērot minimālo attālumu starp degvielas uzpildes ceļa malā stacijām, un it īpaši Lacio reģiona likuma 13. pants (kas ir piemērojams šajā lietā un, kā iepriekš tas tika apgalvots, ir būtisks, lai varētu atrisināt šajā tiesā ierosināto lietu), kā arī attiecīgie valsts tiesību noteikumi (Likumdošanas dekrēts Nr. 32/1998 ar grozījumiem un papildinājumiem, Likums Nr. 57/2001 un 2001. gada 31. oktobra Ministrijas dekrēts) tiktāl, ciktāl ar tiem, īstenojot Itālijas valstij atzīto likumdošanas kompetenci, atļauj vai katrā ziņā neliedz pieņemt minēto 13. pantu, saskaņā ar kuru ir noteikts minimālais attālums starp degvielas uzpildes stacijām, ir saderīgi ar Kopienas tiesībām un it īpaši ar EK līguma 43., 48., 49. un 56. pantu un Līgumā paredzētajiem ekonomiskās konkurences un nediskriminācijas principiem?

Apelācijas sūdzība, ko par 2008. gada 9. jūlija Pirmās instances tiesas (ceturta palāta) spriedumu lietā T-70/06 Audi AG/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2008. gada 16. septembrī iesniegusi Audi AG

(Lieta C-398/08 P)

(2008/C 301/32)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Audi AG (pārstāvji — S. O. Gillert un Dr. F. Schiwiek, advokāti)

Cits lietas dalībnieks: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja Apelāciju otrās padomes 2005. gada 16. decembra lēmumu apelācijas lietā R 237/2005-2 atcelt tiktāl, ciktāl apelācijas sūdzība par pārbaudītāja lēmumu tika daļēji noraidīta;
- piespriest Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus Tiesā, Pirmās instances tiesā un izdevumus Apelāciju padomē.

Pamati un galvenie argumenti

Padomes Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums: Pirmās instances tiesa, tāpat kā pirms tam Apelāciju padome, neesot veikusi pietiekamus konstatējumus saistībā ar katrā attiecīgajā gadījumā paredzēto mērķauditoriju. Ņemot vērā saistībā ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi norādīto preču un pakalpojumu lielo skaitu, šīs auditorijas apskatīšana kopumā neesot bijusi pieļaujama.

Turpmāk, pārbaudot atšķirtspēju, Pirmās instances tiesa esot piemērojusi pārāk stingrus vērtēšanas kritērijus. Tiesa neesot ievērojusi, ka attiecībā arī uz tā saucamajiem reklāmas saukļiem runa pēc būtības esot par vārdiskām preču zīmēm. Tomēr Pirmās instances tiesa, pamatojoties tikai uz to, ka pēc tās izpratnes reģistrācijai pieteiktā preču zīme "Vorsprung durch Technik" ir reklāmas sauklis, atšķirtspējas konstatēšanai esot piemērojusi ievērojami stingrākas prasības.

Padomes Regulas Nr. 40/94 63. panta pārkāpums: Pirmās instances tiesa esot bijusi ierobežota ar Apelāciju padomes lēmuma pārbaudi. Jaunus lietas dalībnieku norādītos faktus, kas nav bijuši Apelāciju padomes lēmuma priekšmets, Pirmās instances tiesa neesot varējusi nedz pieļaut, nedz arī ņemt vērā, pieņemot lēmumu. Tomēr Pirmās instances tiesa, pārbaudot atšķirtspēju, esot atsaukusies uz dokumentu, ko atbildētājs esot iesniedzis tikai līdz ar atbildes rakstu. Konstatējums, ka reģistrācijai pieteiktajai preču zīme "Vorsprung durch Technik" nav atšķirtspējas, lielā mērā esot pamatots ar šī dokumenta saturu un Pirmās instances tiesas veikto šī satura vērtējumu.

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (trešā palāta paplašinātā sastāvā) 2008. gada 1. jūlija spriedumu lietā T-266/02 Deutsche Post AG, ko atbalsta Vācijas Federatīvā Republika/Eiropas Kopienas Komisiju, ko atbalsta Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste e.V. (BIEK) un UPS Europe NV/SA 2008. gada 15. septembrī iesniegusi Eiropas Kopienas Komisija

(Lieta C-399/08 P)

(2008/C 301/33)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Kopienas Komisija (pārstāvji — V. Kreuzschitz, J. Flett, B. Martenczuk)

Pārējie lietas dalībnieki: *Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste eV*, *UPS Europe NV/SA*, *Deutsche Post AG*, Vācijas Federatīvā Republika

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto spriedumu pilnā apjomā;
- atbilstoši Tiesas Statūtu 61. punktam konstatēt, ka prasītāja nav pierādījusi, ka ar lēmumu ir pārkāpts EKL 87. panta 1. punkts, un atbilstoši tam prasību noraidīt. Pakārtoti, Komisija lūdz nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Pirmās instances tiesai;
- piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Atbildētāja apelācijas instance ir *Deutsche Post AG (DPAG)*, lieluzņēmums, kas darbojas starptautisko pasta pakalpojumu jomā, kurš ir saņēmis ievērojamas kompensācijas no valsts līdzekļiem. Atsevišķā 2002. gada lēmumā atbilstoši EKL 82. pantam, kurš nav apstrīdēts, Komisija ir konstatējusi, ka *DPAG* ir ļaunprātīgi izmantojusi savu dominējošo stāvokli tirgū, izmantojot pasta sūtījumu tirgū cenas, kas nesedz izdevumus. Tā kā *DPAG* attiecīgajā laikposmā bija zaudējumi visur, šo agresīvo cenu politiku varēja finansēt tikai no līdzekļiem, kurus uzņēmums bija saņēmis kā finanšu kompensāciju.

Šajā apelācijā galvenokārt ir runa par to, kādu analīzes metodi šī gadījuma īpašajos apstākļos Komisija drīkstēja pielietot, lai konstatētu nelikumīgu atbalstu *DPAG*.

Saskaņā ar metodi, kuru Pirmās instances tiesa izvēlējās apstrīdētajā spriedumā, visi uzņēmuma izdevumi un ienākumi, kas saistīti ar sabiedrības interešu pienākumiem, attiecīgajā laikposmā bija jāpārbauda saistībā ar to, vai uzņēmums ir saņēmis no valsts pārāk lielu kompensāciju. Ja ir šāda pārmērīga kompensēšana notikusi, no tā var secināt, ka šie līdzekļi ir izmantoti arī negodīgās cenu politikas radniecīgajā pasta sūtījumu no mājas uz māju tirgū finansēšanai.

Atbilstoši lēmumā izmantotajai metodei tika noskaidrots negodīgās cenu politikas rezultātā radies iztrūkums radniecīgajā tirgū un tika konstatēts, vai šie iztrūkumi ir kompensēti no valsts līdzekļiem. Ja šāda kompensēšana tiek konstatēta un ja nav cita finansēšanas avota (uzņēmuma paša līdzekļu formā), no tā ir jāsecina, ka valsts līdzekļi ir izmantoti negodīgās cenu politikas radniecīgajā pasta sūtījumu no mājas uz māju tirgū finansēšanai.

Komisija uzskata tās lēmumā izmantoto metodi par pareizu. Ar tās palīdzību, izmantojot loģiskas argumentācijas ķēdi, kas ietver arī pieņēmumu, ka galu galā naudai no kaut kurienes ir jānāk,

var secināt, ka pastāv nepamatots valsts atbalsts. Apstrīdētajā spriedumā nav apstrīdēta ne argumentācijas ķēde, ne tās pamatā esošie fakti. Tomēr apstrīdētajā spriedumā Pirmās instances tiesa, nesniedzot paskaidrojumus, pamatojas uz uzskatu, ka ir izmantojama tikai pirmā metode.

Komisija izvērza šādus apelācijas pamatus: apstrīdētajā spriedumā kļūdaini interpretējot EKL 87. panta 1. punktu un 86. panta 2. punktu, jo tika izslēgta metode, kas citādi nav apstrīdēta apstrīdētajā spriedumā, kura ļauj secināt ar kopējo tirgu nesaderīga valsts atbalsta pastāvēšanu, pamatojoties uz loģisku un pamatotu argumentāciju, ir pārkāptas minētās tiesību normas. Turklāt Komisija atsauca uz Pirmās instances tiesas nekompetenci un uz EKL 230. panta pārkāpumu, ciktāl Pirmās instances tiesa ir pārkāpusi savu kompetenci un pārsniegusi EKL 230. pantā paredzētās pārbaudes pilnvaras, kā arī Tiesas Statūtu 36. pantu, ciktāl Pirmās instances tiesa nav pamatojusi lēmumā izmantotās metodes prettiesiskumu.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar High Court of Justice (Chancery Division) (Apvienotā Karaliste) 2008. gada 17. septembra rīkojumu — Football Association Premier League Ltd, NetMed Hellas SA, Multichoice Hellas SA/QC Leisure, David Richardson, AV Station plc, Malcolm Chamberlain, Michael Madden, SR Leisure Ltd, Phillip George Charles Houghton, Derek Owen

(Lieta C-403/08)

(2008/C 301/34)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

High Court of Justice (Chancery Division)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: *Football Association Premier League Ltd*, *NetMed Hellas SA*, *Multichoice Hellas SA*

Atbildētāji: *QC Leisure*, *David Richardson*, *AV Station plc*, *Malcolm Chamberlain*, *Michael Madden*, *SR Leisure Ltd*, *Phillip George Charles Houghton*, *Derek Owen*